

นางสาวชะวาลักษณ์ ชินธรรมมิตร (ราชบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน ชะวาลักษณ์ ชินธรรมมิตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี เขตเลือกตั้งที่ ๔ ในอำเภอบ้านโป่ง วันนี้ดิฉันได้ตั้งกระทู้ถามท่านนายกรัฐมนตรีในหัวเรื่อง ที่อาจจะใหม่สักนิดหนึ่ง เพราะว่ามันเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับประชาชนคนไทยทั่วประเทศ เรื่องนี้ก็คือเรื่องการเตรียมความพร้อมของรัฐบาลเพื่อบริหารประเทศไทย ให้สามารถแข่งขันในระดับภูมิภาคอาเซียน ก่อนอื่นก็ต้องขอขอบคุณคณะที่วันนี้อาจจะเป็นที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศที่จะมีโอกาสมาชี้แจง ให้ส่งเสียงไปถึงพี่น้องประชาชนคนไทยแทนท่านนายกรัฐมนตรีคะ ในขั้นแรกนี้ก็คงจะเป็นเรื่องราวที่ดิฉันจะถามไปเกี่ยวกับเรื่องประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หลายคนคงจะได้ยินกัน เพราะว่ามันจะมีคำย่อในภาษาอังกฤษที่ทุกคนปัจจุบันจะได้รับและได้ยินที่พูดว่าเออีซี (AEC) อันนี้จะเป็นเรื่องใหม่ชนิดหนึ่ง ดิฉันจึงขอเวลาตรงนี้เพื่อที่จะให้ฝ่ายบริหารงานของประเทศ นั่นก็คือรัฐบาลได้มีโอกาสชี้แจง แล้วก็ให้มีโอกาสส่งเสียงไปถึงพี่น้องประชาชนคนไทย ได้รับรู้รับฟังและเตรียมพร้อมในชีวิตปัจจุบันของพวกเราคนไทยทุกคนนะคะ ในส่วนแรกก็คิดว่าเรื่องของการเป็นภูมิภาคอาเซียนตรงนี้นั้นมันจะมีความแตกต่างกัน ปัจจุบันประเทศไทย มีความแตกต่างกันในเรื่องความคิดทางด้านการเมืองหลาย ๆ ด้าน ความต่างตรงนี้อาจจะเป็นอุปสรรคสำคัญที่ทำให้การทำงานตามนโยบายของรัฐบาลที่ตั้งใจเอาไว้ ทำได้ช้าลงไปอีก แต่อย่างไรก็ตามอุปสรรคต่าง ๆ คงจะไม่เป็นอะไรที่จะขัดขวาง ให้การบริหารประเทศสำหรับประเทศไทย แล้วก็ส่งประเทศไทยไปถึงภูมิภาคอาเซียน ตรงนี้คงจะขอเป็นกำลังใจให้อีกกำลังใจหนึ่งคะ แล้วก็แม้ว่าจะมีความต่างจากความคิดหลาย ๆ ประการ แต่ความเหมือนคงยังมี คนไทยทุกคนคงจะมีความเหมือนกันในเรื่องของ เศรษฐกิจ เพราะว่าต้องการให้รัฐบาลบริหารประเทศได้อย่างมีชีวิตที่อยู่ดี กินดี มีความสุข วันนี้เรื่องของเออีซีซึ่งนั่นก็คือประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งจริง ๆ ในภาษาอังกฤษนั้น เรียกว่า อาเซียน อีโคโนมิก คอมมูนิตี (ASEAN Economic Community) ขออนุญาต ใช้ชื่อย่อว่าเออีซี เราเหลือเวลาอีกประมาณ ๒ ปี เพราะว่าเราจะเดินเข้าสู่วาระของเออีซี ในวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ เพราะฉะนั้น ๒ ปี อาจจะไม่มากไม่น้อย แต่ก็ต้องเป็นอะไรที่ประชาชนคนไทยต้องเตรียมพร้อม ดิฉันจึงขอโอกาสนี้ตั้งกระทู้ถามเพื่อให้เสียง

๗๓

สผ ๒/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

วันทนา ๓๔/๒

ส่งไปถึงประเทศไทยของเราซึ่งมีพื้นฐานเป็นประเทศเกษตรกรรม เพราะว่าพี่น้องประชาชนไม่ว่าจะเป็นเกษตรกร คนใช้แรงงานยังห่างไกลกับบทบาทในภูมิภาคอาเซียนเหลือเกิน และในเวลาอีก ๒ ปีที่กำลังจะมาถึงเขาเหล่านั้นจะต้องเตรียมตัวด้วย เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรมมีการส่งสินค้าและผลิตสินค้าเกษตรตั้งแต่ข้าว ข้าวโพด มันสำปะหลัง ยางพารา ถั่วเหลือง ปาล์มน้ำมัน อ้อย และอีกหลาย ๆ อย่าง ซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจส่งออกที่สำคัญในการทำรายได้ให้กับประเทศไทยนะคะ และตลอดจนสินค้านี้ก็ต้องพึ่งพาการส่งออก แล้วก็ยังมีสินค้าอุตสาหกรรมซึ่งเราจะต้องพึ่งพาต่างชาติในการส่งออก เพื่อที่จะเป็นการเรียกว่าเทรด (Trade) สินค้าระหว่างประเทศด้วยกัน และในเวลาอีก ๒ ปีที่กำลังจะถึงจากประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแล้ว ในวาระของเออีซีที่กำลังเดินมาถึง ยังจะต้องต่อเนื่องไปด้วยเรื่องของประชาคม สังคม และวัฒนธรรมอาเซียน ซึ่งในภาษาอังกฤษขออนุญาตเรียกว่า อาเซียน โซซิโอคัลเจอร์ล คอมมูนิตี (ASEAN Socio-Cultural Community) หรือตัวย่อเอเอสซีซี (ASCC) และจากนั้นก็จะมีประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน นั่นก็คือ อาเซียน โพลิติคอล ซีเคียวริตี คอมมูนิตี (ASEAN Political Security Community) ตัวย่อนั้นก็คือเอพีเอสซี (APSC) -----

แต่วันนี้เริ่มต้นจะเริ่มต้นจากเออีซีก็คือประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเป็นต้นก่อนนะคะ ตรงนี้จะมีการเปิดประเทศอย่างชนิดที่เราพูดว่าเปิดเสรี ในภูมิภาคนี้จะเปิดประเทศประมาณ ๑๐ ประเทศที่เราตกลงร่วมกัน สิ่งที่เราจะรับรู้ก็คือประเทศไทยเป็นฐานหลักที่เรายืนกันอยู่ ตรงนี้ แล้วจะมีประเทศบรูไนตามมา ประเทศกัมพูชา ประเทศอินโดนีเซีย สปป.ลาว ประเทศมาเลเซีย ประเทศพม่า ประเทศฟิลิปปินส์ ประเทศสิงคโปร์ ประเทศเวียดนาม สิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่จะต้องเปิดประเทศแล้วก็จะไม่มีพรมแดนอะไรที่จะกั้นกันได้ จะมีแรงงาน หลายภาคส่วนที่จะหลั่งไหลเข้ามาในประเทศ จะมีแรงงานจากประเทศไทยหลั่งไหล เข้าไปใน ๑๐ ประเทศนี้ตามพื้นฐานของค่าจ้างแรงงานที่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคต จะมีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องภาษาที่จะต้องใช้กัน จะมีการใช้ภาษาซึ่งเป็นภาษากลาง ที่ทุกคนอาจจะต้องใช้กันมากที่สุดนะคะ วันนี้การพัฒนาประเทศตามแนวนโยบายของรัฐบาล ดิฉันมั่นใจว่านโยบายตรงนี้จะนำพาเอาชีวิตของคนไทยไปสู่ความผาสุกโดยนโยบาย ที่เราจะเข้าสู่อาเซียนในอีก ๒ ปีข้างหน้า ตรงนี้เออีซีรอเราอยู่ เพราะฉะนั้นการเตรียม ความพร้อมตรงนี้ วันนี้อาจจะเป็นวันที่เรียกว่าชาวไร่ชาวนายังอยู่ในท้องไร่ท้องนา แต่ขอเชิญวิทยุรัฐสภาส่งไปให้พวกเขามีโอกาสได้ฟังใน ๒ ปีล่วงหน้าก่อน ให้พวกเขา ได้มีโอกาสเตรียมตัวว่าพวกเขาจะต้องดำรงชีวิตและเตรียมพร้อมอย่างไร ให้พวกเขา ได้ยินได้ฟังการชี้แจงของท่านรองนายกรัฐมนตรี ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ซึ่งมีส่วนสำคัญกับภูมิภาคอาเซียนและประเทศไทยตรงนี้ โดยที่ท่านนายกรัฐมนตรีของเรา มอบหมายนะคะ วันนี้ดิฉันเองมีคำถามที่คงจะให้ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการตอบด้วย อาจจะเป็น วิสัยทัศน์ที่อยากจะให้ท่านได้มีโอกาสแสดงเพราะมันเป็นความจำเป็นที่ประเทศไทย จะหนีไม่พ้นเลยเรื่องของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ในคำถามแรก จากสิ่งต่าง ๆ เหตุผลที่ดิฉันเองได้พูดมา คำถามดิฉัน ขอรอรัฐบาลนะคะว่า คำถามที่ ๑ นั่นก็คือรัฐบาลมีแนวทางในการเตรียมตัวในเรื่องของ การบริหารคน เงิน ทรัพยากรธรรมชาติ และปัจจัยภายในประเทศ แล้วก็เหตุผลอะไร หลาย ๆ อย่างที่จะมาประกอบในการเดินทางเข้าสู่เออีซีใน ๒ ปีข้างหน้าเพื่อเตรียมพร้อม การแข่งขันในระดับภูมิภาคประชาคมอาเซียนอย่างไร ขอให้ท่านช่วยชี้แจงรายละเอียดด้วยคะ

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านรองนายกรัฐมนตรีครับ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล (รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ได้รับมอบหมายจากท่านนายกรัฐมนตรีให้เป็นผู้มาตอบกระทู้ถามกรณีที่ท่าน ส.ส. ชะวรลัทธินิพนธ์ธรรมมิตร เป็นผู้ถาม ซึ่งที่จริงแล้วเรื่องนี้เป็นประโยชน์อย่างยิ่งที่ท่านถาม แล้วก็ท่านนายกรัฐมนตรีท่านให้ความสนใจเรื่องการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเป็นอย่างยิ่ง เดี่ยวผมจะสรุปให้ท่านฟังว่าท่านนายกรัฐมนตรีได้ดำเนินการอย่างไรบ้างเพื่อที่จะเตรียมความพร้อมของภาคราชการ พี่น้องประชาชน และภาคเอกชนในการที่จะเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ที่นี้ผมอยากจะแก้ที่ท่านอภิปรายสักเล็กน้อยนะครับ อย่าหาว่าผมไปทำให้การอภิปรายท่านเสีย คือการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนหลังสุดเมื่อมีการประชุมผู้นำอาเซียนที่กรุงพนมเปญ ได้มีการตกลงชัดเจนแล้วครับว่าวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ จะเป็นวันดีเดย์ (D-day) หรือวันที่เราจะก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน แล้วคำว่า ประชาคมอาเซียน ก็คือ อาเซียนคอมมูนิตี (ASEAN Community) หรือ เอซี (AC) แล้วที่ท่านเสนอมา ๓ เรื่องคือเรื่องประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน ประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนนั้นเป็น ๓ เสาหลักที่จะก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนพร้อม ๆ กันนะครับ -----

ไม่ใช่ว่าอีก ๒ ปีข้างหน้าที่ท่านพูดถึงนั้นจะก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน คือเราจะก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนใน ๓ เรื่องหลัก ๆ ที่เขาเรียก ๓ เสา นะครับ ชาวบ้านเขาอาจจะงงว่าบ้านเขามี ๔ เสา ทำไมเรามาพูดแค่ ๓ เสา ก็อยากจะเป็นเรื่องที่รัฐบาลก็ให้ความสำคัญเป็นห่วง ท่านนายกรัฐมนตรีเป็นห่วงเรื่องนี้มากกว่าจะทำอะไรให้พี่น้องประชาชนได้รับทราบและมีการเตรียมความพร้อม หลังสุดในการประชุมผู้ว่าราชการจังหวัดที่จังหวัดเชียงใหม่ตอนนี้ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้พูดคุยกับผม เราจะใช้ช่องทางให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเข้าใจเรื่องประชาคมอาเซียนง่าย ๆ เพื่อจะได้ไปเล่าสู่ นายอำเภอ นายอำเภอก็จะไปเล่าให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ผู้ใหญ่บ้านก็จะไปเล่าให้กับพี่น้องประชาชนฟังว่าการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนนั้นประชาชนต้องเตรียมตัวอย่างไร พี่น้องประชาชนจะได้อะไร เพราะวันนี้ความหมายจากสื่อต่าง ๆ ที่ออกไปทำให้ประชาชนงงไปหมดโดยเฉพาะเรื่องแรงงาน เดี่ยวผมจะกล่าวในคำถามของท่าน อธิบายในตอนนั้น ขณะนี้ผมก็จะขอตอบคำถามที่ ๑ ของท่านก่อนนะครับ เพื่อให้พี่น้องประชาชนแล้วก็ตลอดจนเพื่อนสมาชิกได้เข้าใจพร้อม ๆ กันนะครับ

คำถามแรก ที่ท่านถามว่ารัฐบาลมีแนวทางในการบริหารคน เงิน ทรัพยากรธรรมชาติ และปัจจัยภายในประเทศอื่น ๆ เพื่อเตรียมความพร้อมสู่การแข่งขันในประชาคมอาเซียนอย่างไร ขอแรกครับ ท่านนายกรัฐมนตรีเป็นห่วงเป็นใยเรื่องนี้ ท่านจึงขอเป็นประธานการประชุมเชิงปฏิบัติการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน โดยทำเวิร์กชอป (Workshop) หรือประชุมอย่างนี้มา ๒ ครั้งแล้วครับ ครั้งแรกเมื่อ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕ คือกลางปีที่แล้ว ครั้งที่ ๒ เมื่อ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๕ ทั้งนี้ก็เป็นการประชุมระหว่างส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนเพื่อให้มีการทำงานแบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันของไทยและรองรับการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยผลการประชุมทั้ง ๒ ครั้งได้นำไปสู่การจัดทำยุทธศาสตร์การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ปี ๒๕๕๘ นั้น ซึ่งคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบเมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ยุทธศาสตร์แบ่งออกเป็น ๘ ด้านด้วยกัน

๓๗

สผ ๒/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ดวงใจ ๓๖/๒

ยุทธศาสตร์แรก เป็นการเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของสินค้า บริการและการลงทุน เช่น การส่งเสริมการลงทุนในต่างประเทศ การอำนวยความสะดวก ด้านการค้า การลงทุน การพัฒนาศักยภาพในการแข่งขัน การเพิ่มศักยภาพการผลิต การปรับปรุงมาตรฐานและการตลาด

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุ้มครองทางสังคม และระบบสวัสดิการทางสังคม การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ (Logistics) เช่น เส้นทางคมนาคมขนส่ง โลจิสติกส์ พลังงาน และเทคโนโลยีสารสนเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทั้งในภาคการศึกษา ภาคแรงงาน ผู้ประกอบการ และภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ เป็นการพัฒนากฎหมาย กฎ และระเบียบต่าง ๆ เพื่อให้ประเทศไทยสามารถดำเนินการตามข้อตกลงการเป็นประชาคมอาเซียน อำนวยความสะดวก ด้านการค้าการลงทุน ปกป้องผลประโยชน์และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การสร้างความรู้ ความเข้าใจ และการตระหนักถึงการเป็นประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ เป็นการเสริมสร้างความมั่นคง เช่น ความร่วมมือระหว่างประเทศ การบริหารจัดการพื้นที่ชายแดนทางบกและทางทะเล และการทำธรรมภิบาล

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ เป็นการเพิ่มศักยภาพของเมืองเพื่อเชื่อมโยงสมาชิกอาเซียนให้มากขึ้น โดยการแบ่งเมืองเป็นประเภท เช่น เมืองหลวง เมืองใหญ่ เมืองอุตสาหกรรม เมืองท่องเที่ยว เมืองการค้าชายแดน เพื่อพัฒนาจังหวัดต่าง ๆ อย่างมีทิศทางและมีประสิทธิภาพ

ซึ่งยุทธศาสตร์ทั้ง ๘ ด้านดังกล่าวครอบคลุมทุกประเด็นที่เกี่ยวข้องในการรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยในแต่ละยุทธศาสตร์จะประกอบด้วยกลยุทธ์และมาตรการต่าง ๆ ซึ่งจะนำไปสู่การจัดทำแผนงานโครงการอย่างบูรณาการของทุกส่วนราชการ ทั้งด้านการงานและการจัดงบประมาณ โดยคาดว่าจะเริ่มในปีงบประมาณ ๒๕๕๗ นอกจากยุทธศาสตร์การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่กล่าวมาทั้ง ๘ ข้อแล้วรัฐบาลก็ได้จัดทำยุทธศาสตร์ประเทศเพื่อสร้างฐานเศรษฐกิจที่มั่นคงและยั่งยืนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของประเทศ ๔ ด้านด้วยกันใน ๑๐-๑๕ ปีข้างหน้า ซึ่งได้แก่ ๑. การลดความเหลื่อมล้ำ ๒. การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศเพื่อหลุดพ้นจากประเทศรายได้ปานกลาง ๓. การเติบโตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ๔. การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ ยุทธศาสตร์ของประเทศที่กล่าวมาทั้ง ๔ ข้อนี้ก็ประกอบไปด้วยมาตรการต่าง ๆ ๒๘ ประเด็น ครอบคลุมแนวทางการดำเนินงาน ๕๘ แนวทาง โดยกำหนดให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเป็นหน่วยงานบูรณาการ ซึ่งจะเป็นกรอบการจัดสรรงบประมาณสำหรับปี ๒๕๕๗ ต่อไป โดยสรุป การจัดทำยุทธศาสตร์การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนและยุทธศาสตร์ของประเทศที่กล่าวมานี้ จะเป็นกรอบนโยบายในการบริหารจัดการทรัพยากรต่าง ๆ ของประเทศแบบองค์รวมทั้งด้านงบประมาณ บุคลากร และปัจจัยอื่น ๆ เพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน และจะใช้เป็นกรอบในการหารือร่วมกับภาคเอกชนเพื่อให้ได้ความเข้าใจตรงกันในการพัฒนาประเทศให้ดำเนินไปอย่างบูรณาการและเกิดผลที่เป็นรูปธรรมมากที่สุด อันนี้ขอตอบคำถามข้อที่ ๑ ครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญคำถามสุดท้ายครับ ท่านชวรลัทธิครับ

นางสาวชวรลัทธิ ชินธรรมมิตร (ราชบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน ชวรลัทธิ ชินธรรมมิตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี เขตเลือกตั้งที่ ๔ อำเภอบ้านโป่ง ก็ขอกราบขอบพระคุณในความเข้าใจเรื่องประชาคมอาเซียนหรือเออีซี

ซึ่งจะมี ๓ เสาหลักดังที่ท่านได้ว่า ซึ่งเราจะต้องรวมเอาประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน ประชาคมสังคม แล้วก็วัฒนธรรมอาเซียน จริง ๆ แล้วตรงนี้ก็อาจจะเป็นภาคนโยบายแล้วก็การวางยุทธศาสตร์ ดิฉันเองก็คิดว่า ในฐานะที่ดิฉันเองอยู่กับพี่น้องประชาชนซึ่งเป็นมวลชนคนเรียกว่าฐานล่างก็แล้วกัน ก็อยากจะให้เสนอแนวทางว่าให้รัฐบาลส่งการประชาสัมพันธ์ในการเตรียมความพร้อม เป็นลักษณะที่เรียกว่าอาจจะไม่ใช่เชิงนโยบายที่มันแน่นหนักโดยตรง เป็นอะไรที่ พี่น้องประชาชนคนเกษตรอย่างนี้หรือว่าคนใช้แรงงานอาจจะต้องเตรียมตัวและเข้าใจ ได้ง่ายขึ้น ตรงนี้ก็ขออนุญาตที่จะฝากไว้ให้ทางรัฐบาลได้ประชาสัมพันธ์ให้เป็นเรื่องราว ที่ง่ายขึ้นกว่านี้อีกสักนิดหนึ่งนะคะ

คำถามที่ ๒ ของดิฉันอาจจะเป็นคำถามที่ขอให้รัฐบาลช่วยชี้แจงเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพ ตรงนี้เป็นความเกี่ยวข้อง เกี่ยวเนื่องโดยตรงกับชีวิตประจำวัน และดิฉันเองก็อาจจะทราบมาว่าในเรื่องของการประกอบอาชีพขั้นสูงนั้น เรามีข้อตกลงร่วมกัน ที่ในเรื่องอาชีพ ซึ่งอาจจะเป็อาชีพที่สงวนอย่างไรเดี๋ยวขอให้ท่านรองนายกรัฐมนตรี ได้ช่วยชี้แจง เพราะว่าเท่าที่ทราบมาอาชีพที่สงวนไว้สำหรับคนไทย -----

ที่ได้ยินกันก็อาจจะเป็นเรื่องของอาชีพที่เป็นแพทย์ วิศวกร พยาบาล ทันตแพทย์ สถาปัตยกรรม นักบัญชี และการสำรวจ อาชีพเหล่านี้อาจจะเป็นอาชีพที่สงวนไว้หรือไม่อย่างไร มีอะไรที่จะเรียกว่าสงวนให้ได้รับทราบกันได้ชัดเจนมากกว่านี้ แล้วก็รวมไปถึงนโยบายการจ่ายค่าแรงงานที่จะให้ความเหมาะสม สมดุล และยั่งยืนได้อย่างไร เป็นที่แน่นอนค่ะ ว่าแต่ละประเทศค่าแรงงานอาจจะสูงต่ำไม่เท่ากัน มันหลีกเลี่ยงไม่ได้เลยที่จะมีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากประเทศที่มีค่าแรงต่ำไปหาประเทศที่มีค่าแรงสูง และจากประเทศที่มีค่าแรงสูงชาวต่างชาติที่เป็นแรงงานอยู่อาจจะอยากกลับบ้านเพราะได้ค่าแรงที่สูงขึ้นกว่าเดิม ในระบบนี้ค่ะ รัฐบาลจะมีมาตรการในการควบคุมดูแลในเรื่องสุขอนามัยอันเกิดจากการเคลื่อนย้ายแรงงานโดยมีระบบตรวจสอบข้อเท็จจริงที่ทันสมัย ซึ่งเราต้องเตรียมพร้อมว่าส่วนราชการที่จะต้องเกี่ยวข้องอย่างแน่นอนก็คือกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงแรงงาน กระทรวงมหาดไทย และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ดิฉันจะขอพูดในเรื่องของระบบฐานข้อมูลประชากรที่ถูกต้องตรงกันเพื่อป้องกันปัญหาการระบาดของโรคติดต่อ เพราะว่าในประเทศที่อาจจะมียุทธศาสตร์ทางอนามัยที่ต่ำกว่าอาจจะมีการโยกย้ายแรงงานซึ่งอาจจะมียุทธศาสตร์ของโรคนั้นติดตามมากับแรงงานก็ได้เนอะ เพราะฉะนั้นการดูแลที่จะช่วยเหลือให้มีประสิทธิภาพเพื่อควบคุมโรคติดต่อตรงนี้ได้อย่างทันทั่วทั้งสำหรับพี่น้องประชาชนคนไทย ซึ่งเราอยู่ในประเทศนี้จะเป็นอย่างไร ก็ขอให้ท่านรองนายกรัฐมนตรีช่วยชี้แจงและทราบรายละเอียดตรงนี้นิดหนึ่งค่ะ ขอบพระคุณนะคะ

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรองนายกรัฐมนตรีตอบครับ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล (รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : กราบเรียนท่านประธานสภา กระผม นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ในกรณีคำถามที่ ๒ ที่ท่าน ส.ส. ได้ถามเกี่ยวกับการเปิดเสรีในการประกอบอาชีพสำหรับคนไทย เมื่อเราก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน อันนี้เป็นข้อมูลข่าวสารอย่างที่ผมได้บอกมาแล้วว่าไปถึงพี่น้องประชาชนไม่ค่อยตรงกับความเป็นจริงนั้นก็ทำให้เกิดปัญหามากมาย พี่น้องตามแนวชายแดน

ก็กลัวว่าเมื่อเราเปิดเสรีในการให้แรงงานเข้ามาเมื่อเราก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนแรงงานต่าง ๆ ก็จะมาทะลักเข้ามาและมาทำงานในประเทศไทยได้ทุกกรณีมาแข่งขันกันอะไรอย่างนี้ ซึ่งไม่ใช่แน่ครับ ผมต้องอาศัยสภาแห่งนี้ชี้แจงอย่างนี้ว่าตอนนี้ในข้อตกลงระหว่าง ประเทศอาเซียนด้วยกัน ๑๐ ประเทศ หรือในกรอบอาเซียนที่ได้ตกลงไปแน่ครับ จะมีการเปิดเสรีแรงงานที่มีฝีมือใน ๘ สาขาเท่านั้นเอง ๘ สาขานะครับท่านประธาน ซึ่งข้อตกลงก็มีสาขาแพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล วิศวกร สถาปนิก ช่างสำรวจ นักบัญชี และการท่องเที่ยว ที่นี้ประเทศไทยได้เข้าร่วมในข้อตกลงของอาเซียนแล้วเพียง ๗ สาขา แค่นั้นเองโดยยังเหลืออีก ๑ สาขาที่ยังไม่ได้เข้าร่วมคือสาขาการท่องเที่ยว ซึ่งจะเปิดเสรี สำหรับผู้ประกอบการอาชีพด้านบริษัทท่องเที่ยวและการโรงแรม แต่จะไม่รวมอาชีพไกด์ (Guide) หรือมัคคุเทศก์เพราะเป็นอาชีพสงวนสำหรับคนไทย ขณะนี้การเปิดเสรีสาขา การท่องเที่ยวก็อยู่ระหว่างดำเนินการตามขั้นตอนภายในของไทยเพื่อขอความเห็นชอบ จากรัฐสภา ผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้ครับว่าทุกสาขาที่จะเปิดเสรีนั้นเราจะต้องเอาเข้า มาตรา ๑๙๐ ผ่านความเห็นชอบจากรัฐสภาครับ เพราะฉะนั้น ๗ สาขาที่ผมกล่าวมา แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล วิศวกร สถาปนิก ช่างสำรวจ นักบัญชีนั่น ผ่านสภาไปเรียบร้อยแล้ว สำหรับการท่องเที่ยวก็จะต้องเอาเข้าสภาก่อน -----

ที่นี้อาชีพสงวนที่ท่าน ส.ส. ท่านเป็นห่วงไว้สำหรับคนไทยนั้นก็มิลิสต์ (List) อยู่ในมือผมนี้ นะครับ มีทั้งหมด ๓๙ อาชีพที่เราสงวนไว้สำหรับคนไทย ผมจะเอาเร็ว ๆ นะครับ อย่างงานกรรมการงานกิจกรรม งานเลี้ยงสัตว์ งานป่าไม้ งานก่ออิฐ งานช่างไม้ งานก่อสร้าง งานแกะสลักไม้ งานขับชี่ยานยนต์ งานขับชี่ยานพาหนะที่ไม่ใช่เครื่องจักรหรือเครื่องกล ยกเว้นงานขับชี่เครื่องบินระหว่างประเทศ งานขายของหน้าร้าน งานขายทอดตลาด งานควบคุม งานเจียรไน งานทอผ้าด้วยมือ มีรายละเอียดทั้งหมด แม้กระทั่งงานวิศวกรรมซึ่งเราเปิดเสรีแล้วนี้ นะครับ ก็ยังมีข้อห้ามว่างานในวิชาชีพวิศวกรรมที่สงวนไว้สำหรับคนไทยในสาขาวิศวกรรมโยธา ที่เกี่ยวกับงานออกแบบและคำนวณ จักรระบบวิจัย วางโครงการทดสอบ ควบคุมการก่อสร้าง เหล่านี้ถือเป็นงานสงวนไว้ให้กับคนไทย สถาปัตยกรรมก็เหมือนกันครับ งานในวิชาชีพสถาปัตยกรรม ที่เกี่ยวกับการออกแบบ เขียนแบบ ประมาณราคา อำนวยการก่อสร้างหรือให้คำแนะนำนี้ ก็สงวนไว้สำหรับคนไทยด้วยกัน ผมอยากจะเล่าให้ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และพี่น้องประชาชนที่ฟังอยู่ด้วยนะครับว่า การเปิดเสรีแรงงานใน ๘ วิชาชีพที่เราได้ตกลงในอาเซียนนั้นเป็นการยอมรับมาตรฐานวิชาชีพระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน แต่ไม่ใช่การอนุญาตให้เข้ามาทำงานได้อย่างเสรีโดยไม่มีกฎเกณฑ์กำกับดูแล เรามีกฎเกณฑ์ที่จะต้องกำกับดูแลอาชีพเหล่านี้ด้วยในการเดินทางเข้ามาทำงานในประเทศไทย ผู้ประกอบวิชาชีพเหล่านี้ก็ต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบต่าง ๆ ภายในของประเทศไทย เช่น การสอบใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ การขอเวิร์ก เพอร์มิต (Work permit) ต้องอนุญาตให้ทำงานได้ รวมทั้งมีข้อกำหนดเกี่ยวกับประสบการณ์ในการดำเนินวิชาชีพภายในประเทศ ซึ่งเขาจะต้องมีประสบการณ์ตามที่เรที่ตั้งไว้ด้วยนะครับ ซึ่งในกรณีของแพทย์ ยกตัวอย่างนะครับ ต้องมีประสบการณ์ไม่ต่ำกว่า ๕ ปี ดังนั้นผู้ประกอบวิชาชีพดังกล่าวก็ไม่สามารถเข้ามาประกอบอาชีพในไทยได้เลยโดยอัตโนมัติ อันนี้ก็สบายใจได้ อยากจะให้ข้อมูลเหล่านี้เพื่อประโยชน์แก่พี่น้องประชาชน สำหรับในการเจรจาเปิดเสรีการประกอบอาชีพในกรอบอาเซียน อยากจะเรียนว่ารัฐบาลตระหนักดีถึงอาชีพที่สงวนไว้ดังที่ผมได้กล่าวมาสำหรับคนไทยเพื่อไม่ให้คนไทยต้องเสียประโยชน์ นอกจากนี้ก่อนจะทำข้อตกลงกับประเทศใด ๆ ก็ตาม รัฐบาลได้ดำเนินงานตามรัฐธรรมนูญอย่างเคร่งครัดเพื่อรับฟังความเห็นจากประชาชน เพราะมาตรา ๑๙๐ นอกจากจะต้องผ่านสภาแล้วก็ต้องฟังความคิดเห็นของประชาชน

สำหรับมาตรการในการควบคุมดูแลเรื่องสุขอนามัยที่เกิดจากการเคลื่อนย้ายแรงงานที่ผ่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ตั้งกระทู้ถามเป็นห่วงนั้น อาเซียนได้มีข้อตกลงมีความร่วมมือในเรื่องนี้อย่างใกล้ชิดในกรอบรัฐมนตรีสาธารณสุขอาเซียน โดยนอกจากความร่วมมือในการป้องกันโรคติดต่อข้ามพรมแดนแล้ว โดยล่าสุดยังมีการพูดคุยในประเด็นต่าง ๆ เช่น ประเด็นสำคัญเรื่องการผลักดันให้มีระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้าทั้งภูมิภาคคือทั้งอาเซียน เพื่อลดผลกระทบในบริเวณชายแดนที่ประชาชนจากประเทศเพื่อนบ้านข้ามพรมแดนมาใช้บริการในประเทศไทยและกลายเป็นภาระอย่างมากเนื่องจากประชาชนในประเทศเพื่อนบ้านไม่ได้มีเงินค่ารักษาพยาบาล เพราะฉะนั้นก็ได้มีการเชิญชวนให้เขามีระบบประกันสุขภาพเหมือนประเทศไทยเรา

นอกจากนี้ยุทธศาสตร์การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุ้มครองทางสังคมนั้น ก็จะมีความร่วมมือระหว่างกันเพื่อเพิ่มศักยภาพในการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคติดต่อ โรคอุบัติใหม่ หรือโรคอุบัติซ้ำ เช่น การพัฒนาระบบการให้บริการสาธารณสุขผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์ การวางระบบบริการเบ็ดเสร็จแบบจุดเดียวเพื่อคัดกรองและควบคุมโรค และการจัดตั้งศูนย์ประสานงานเพื่อเฝ้าระวังและป้องกันโรคระหว่างประเทศ ซึ่งมาตรการในเรื่องนี้จะเป็นการทำงานอย่างบูรณาการระหว่างส่วนราชการที่เกี่ยวข้องทั้งหมดครับ ขอขอบคุณครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ต่อไปเป็นกระทู้ถามที่ ๓ นะครับ

๑.๒.๓ กระทู้ถาม ที่ ๓๘๐ เรื่อง การนำนโยบายรับจํานำข้าวทุกเมล็ดของรัฐบาลไปปฏิบัติกับโรงสีข้าวโชคชัยธัญญกิจ (นายวัชระ เพชรทอง เป็นผู้ตั้งกระทู้ถาม) ถาม นายกรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรีมอบหมายให้ นายณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ เป็นผู้ตอบ

